

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4080/03
03.02.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Љубодрага Пљакића и Слободана Милошевића, чланова већа, са саветником суда Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ДОО Н, кога заступа Т., адвокат, против туженог Министарства ради поништаја, у предмету утврђивања пореза на добит предузећа, у нејавној седници већа одржаној 3. фебруара 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства број ... од ... године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства. Наведеним првостепеним решењем одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка за утврђивање задужења порезом на добит предузећа за 2001. годину и аконтација овог пореза за 2002. годину, као неоснован.

Благовремено поднетом тужбом тужилац је, преко пуномоћника, оспорио законитост другостепеног решења и предложио да се оно поништи. У тужби наводи да је неосновано одбијен његов захтев за понављање поступка утврђивање задужења пореза на добит предузећа за 2001. годину, а из разлога што је тужилац ... године од свог оснивача "М" примио износ од 368.130,15 Еура односно од 27.935.255,87 динара, који износ је прокњижен на име допунске уплате оснивачког улога, а што је навео и у пореској пријави и пореском билансу за 2001. годину коју је почетком 2002. године доставио туженом. Истиче да је из разлога што овај износ није могао бити исказан у посебној колони, као додатни оснивачки улог, јер тада није био званично регистрован код надлежног Трговинског суда, па је уписан на једини могући начин, а то је као посебан приход. Такође указује да због процене вредности права својине, тј капитала допунске уплате оснивачког улога и промене права међу оснивачима није био у могућности да пријави целокупан оснивачки капитал, што је имало за последицу да Трговински суд у Новом Саду тек 28.11.2002. године донесе решење којим је регистровао уплаћена средства као повећање оснивачког капитала, а након чега је поднет захтев за понављање поступка утврђивање пореза на добит предузећа. Наводи да би решење Трговинског суда у Новом Саду Фи... од ... године, да је било доступно првостепеном органу у поступку доношења решења о разрезу пореза на добит предузећа за 2001. годину, довело до другачије одлуке органа. У вези са тим указује да се оснивачки улог, у складу са одредбама Закона о порезу на добит предузећа, не може сматрати приходом предузећа и не може бити укључен у пореску основицу за обрачун пореза на добит предузећа.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета навода тужбе и одговора на тужбу Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

У поступку који је претходио доношењу оспореног решења првостепени орган је, поступајући по

примедбама туженог органа из решења од 15.05.2003. године, у поновном поступку одбио захтев тужиоца за понављање поступка за утврђивање пореза на добит предузећа за 2001. годину, утврђен решење првостепеног органа од 22.05.2002. године, као и за утврђивање аконтације пореза на добит предузећа за 2002. годину. При томе првостепени орган као разлог за одбијање захтева за понављање поступка наводи да у време доношења решења о пореском задужењу тужиоца за порез на добит предузећа није постојао правни основ за књижење новчаних уплата у 2001. години у књиговодству тужиоца - пореског обвезника као уплате оснивачког улога, већ је то могло бити учињено по упису регистрацији ових промена у судском регистру, а што је учињено тек 28.12.2002. године. Стога налази да ова уплата и није могла другачије бити исказана него кроз ванредне приходе предузећа, због чега не постоји оправдан законски основ за одлучивање о поднетом предлогу за понављање поступка.

По оцени Врховног суда Србије приликом доношења првостепеног и оспореног решења органи су поступали супротно правилима поступка, обзиром да се нису, пре свега, придржавали налога и разлога из решења другостепеног органа број ... од ... године, а који разлози су и по оцени овог суда, одлучујући за решавање у овој управној ствари. Наиме, погрешно су управни органи у поступку доношења решења поступили када су само решење регистрационог суда у Новом Саду, о повећању оснивачког улога и утврђивању другачијих односа у структури капитала узели као одлучујући релевантну чињеницу, односно доказ, на основу кога су одбили предлог за понављање поступка. Решење Трговинског суда у Новом Саду донето је на основу уплате - ... оснивача за повећање његовог оснивачког улога - дела, а која уплата је извршена 14.08.2001. године, што није спорно, а то значи да је ова уплата извршена пре доношења решења о задужењу пореза, којим је решењем је обухваћен и овај износ. За наведену уплату која је извршена преко банчаних налога, што такође није спорно, као сврха уплате означено је - доплата уплате оснивачког улога. Будући да је ова уплата, са назначеном сврхом уплате, била основ за ново разграничење оснивачких улога свих оснивача, што је подразумевало и нову процену капитала, а зашто је био потребан одређени временски период у коме је требало извршити ту процену, то тужилац све до доношења решења Трговинског суда у ... о променама у регистру, наведену уплату, без обзира на назначену сврху, није могао другачије да књижи него као ванредни приход, како је и књижено до окончања поступка процене капитала и успостављања односа међу оснивачима на основу појединачних удела.

Према томе, како је основна сврха уплате оправдана каснијим вођењем поступка за разграничење оснивачког удела то је очигледно разлог за понављање поступка уплата настао пре доношења првостепеног решења о утврђивању обавезе пореза, који разлог је касније оправдан вођењем поступка ради извршења промене у регистар суда. Решењем Трговинског суда у ... од ... године само се стекла могућност да се уплата (доказ) која је разлог за понављање поступка, у смислу члана 239. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку употреби у поступку као значајан доказ који може довести до другачијег решења ове пореске ствари. Полазећи од напред изнетог порески органи ће у поновном поступку по предлогу тужиоца за понављање поступка утврђивања пореза на добит предузећа одлучити у складу са примедбама изнетим у овој пресуди, а затим донети одговарајућу одлуку, имајући при томе у виду да су примедбе и правна схватања суда обавезне за тужени орган на основу члана 61. Закона о управним споровима.

Захтев тужиоца да му се накнаде трошкове управног спора, које је пуномоћник тужиоца определио поднеском од 28. јануара 2005.године, није основан, обзиром да је одредбом члана 60. Закона о управним споровима прописано да се у управном спору свака странка сноси своје трошкове.

Сагласно напред изнетом Врховни суд Србије је на основу члана 38.став 1. и члана 41. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 3. фебруара 2005. године, У.4080/03

Председник већа-судија

Олга Ђуричић, с.р.

Записничар

Надежда Николић, с.р.

За тачност отправка

СШ